

P Ä Ä E S I K U N T A
Ulkomaaosasto
Ulkomaatoimisto
№ 182/Ulk.1.sal.

LLv 24/Lentopöytä
22.2.41
No 155/
Vast.

SALAINEN
Saap. 3/3 19.41
K.D. No 94/
Tsto 2

20.1.41.
186/LW/ES-aa

Lentopöytä
Saap 23.1. Vast
No 65 I 36

Ulkomaatiedoituksia № 87.

1. Neuvostoliiton
politiikka.

Suurvaltasodan kehitys on jatkuvasti suosinut Neuvostoliittoa. Tämä ei ole osoittautunut ainoastaan aluevaltauksina, jotka ovat parantaneet Neuvostoliiton strategista asemaa, vaan myös siinä, että Neuvostoliitto on ainoa suurvalta, joka on noudattanut täysin itsenäistä politiikkaa eikä ole millään tavoin sotkeutunut suurvaltasaan. Täten on Neuvostoliitto säilyttänyt toimintavapautensa ja pysynyt tuntemattomana tekijänä, jonka politiikan heilahteluja seurataan tarkkaavaisesti kaikkialla. Se on kuitenkin samalla suhtautunut herkästi kaikkiin sen rajojen läheisyydessä tapahtuneisiin muutoksiin ja huolehtinut siitä, ettei sen etuja ole loukattu ja että se on saanut täyden korvauksen jokaisesta sille epäedullisesta muutoksesta.

Neuvostoliiton suhteissa Saksaan on etupäässä pyritty vastavuoroisuuteen, jolloin myönnytys on aina korvattu vastamyönnytyksellä. Aikaisemmin on kuitenkin ollut havaittavissa tiettyä epäluuloa, mikä nyt lienee jossakin määrin hälvennyt johtuen lähinnä siitä, että Neuvostoliitossa katsotaan Saksan nyt joutuneen niin kiinteästi sidotuksi sotaan anglosaksisia maita vastaan, ettei mitään yllätyksiä ole tällä hetkellä pelättävissä. Neuvostoliitto on ollut valmis tukemaan taloudellisestikin Saksaa, koska siitä on taloudellista etua. Lisäksi on tämä apu omiaan ylläpitämään tasapainoa sodassa koska Neuvostoliiton hankintoja vastaavat Yhdysvaltojen kuljetukset Englantiin. Täten yritetään estää sodan loppuminen ennen kuin molemmat puolet ovat ehtineet vuodattaa verensä kuiviin.

Ylläolevasta johtuu että neuvostolehdet ovat äskettäin ensimmäisen kerran käsitelleet Saksan ja Neuvostoliiton suhteita erittäin ystävällisessä sävyssä. Niinpä Pravda ja Izvestija julkaisivat 11.1.41 useampia kirjoituksia näiden suhteiden kehityksestä. Pravdan pääkirjoitus otsakkeella "Neuvostoliiton ulkopoliitiikan uudet voitot" käsitteli mm. uutta tavara-vaihtosopimusta sisältäen seuraavaa: "Uuden sopimuksen mukaan Neuvostoliitto toimittaa Saksaan teollisuusraaka aineita, naftatuotteita ja elintarvikkeita, erikoisesti viljaa. Saksa toimittaa koneistoja. Huolimatta kaikenlaisista ponnistuksista ja juonitteluilta Neuvostoliiton vihollisten taholta, jotka koettavat

LLv 26 Tsto II
Saap. 11.3.41
K.D. No 244/Politiikka

lyödä kiilan Neuvostoliiton ja Saksan välille haluten aikaansaada riitaa Neuvostoliiton ja Saksan kansojen kesken, Neuvostoliitto johdonmukaisesti toteuttaa rauhan ja ystävällisten suhteiden politiikkaansa Saksan kanssa samoin kuin kaikkien maiden kanssa, jotka haluavat noudattaa vastaavaa politiikkaa Neuvostoliiton suhteen. Puhuessaan aikoinaan, 29.3.40, sodanlietsojien yrityksistä vetää Neuvostoliitto sotaan Saksaa vastaan, mikä politiikka antaisi heille mahdollisuuden käyttää hyväkseen Neuvostoliittoa imperialistiin tarkoituksiin, Molotov sanoi, että "näiden herrojen tulisi jo ymmärtää, ettei Neuvostoliitto ole ollut eikä tule olemaan vieraan politiikan välikappale" ja että "Neuvostoliitto aina on noudattanut ja tulee noudattamaan omaa politiikkaansa välittämättä siitä miellyttääkö tämä näitä herroja tai ei. Neuvostoliitto pyrkii asiallisten suhteiden vahvistamiseen kaikkien maiden kanssa, jotka pystyvät ylläpitämään sellaisia suhteita. Tämä lisää Neuvostoliiton taloudellista valtaa ja hyvinvointia sekä Neuvostoliiton kansainvälistä merkitystä".

Izvestijan pääkirjoituksessa käsitellään samaa aihetta mm. seuraavasti: "Englannissa ja Yhdysvalloissa on sellaisia valtiollisia johtohenkilöitä, jotka katsovat, että Yhdysvallat voivat täysin kansainvälisen oikeuden mukaisesti myydä Englannille kaikkea sotalaivoihin saakka kun sitävastoin Neuvostoliitto ei saisi myydä Saksalle edes viljatuotteita rikkomatta rauhanpolitiikkaa".

Neuvostoliiton "rauhanpolitiikka" on myös luonut edullisia olosuhteita sekä sisäisen että ulkomaisen propagandan harjoittamiselle maassa vallitsevan järjestelmän hyväksi. Propagandaa on harjoitettu käytännöllisesti katsoen kaikissa maissa käyttäen hyväksi maan omia kansalaisia sekä soveltamalla sitä kussakin maassa vallitseviin olosuhteisiin. Propagandan tehoa ovat lisänneet suurvaltasodan aiheuttamat elinkustannuksien nousu, kaupan tyrehtymisestä johtunut työttömyys sekä Euroopan kaikissa maissa vallitseva välttämättömien tarvikkeiden puute. Tässä suhteessa on Neuvostoliitto kyennyt propagandassaan korostamaan omavaraisuuttaan, mikä sekin on selitetty maassa vallitsevan järjestelmän ansioksi.

Neuvostoliiton propagandatoiminnan ja neuvostojärjestelmän kannattajien häikäilemättömyydestä voidaan esimerkkinä mainita Lontoossa 12.1. pidetty n.s. kansankongressin kongressi. Tassin toimiston selostuksen mukaan piti kongressin avajaispuheen Lontoon rakennustyöläisten liiton

edustaja Harry Adams, joka lausui, että kansankonventti tulee ylläpitämään taistelua kapitalistista pimeätä järjestelmää vastaan. "Me uskomme" - hän sanoi edelleen, -että tulee se hetki, jolloin meidän toverimme, jotka nyt ovat pukeutuneina sotilaspukuun, ryhtyvät muuttamaan yhteiskuntamme rakennetta. Kansallinen hallitus voisi suunnitella rauhantarjousta ja maltillisesti kansaa puolustaan ulkomaista imperialismia vastaan, liittyä Neuvostoliittoon, joka pyrkii todelliseen, pitkäaikaiseen rauhaan".

Konventille esitettiin seuraavat ponnet:

- 1) Työläisluokan elintason kohottaminen.
- 2) Ilmapommituksien torjumisen uudelleen järjestäminen ja avunanto niistä kärsimään joutuneille,
- 3) Demokraattisten oikeuksien laajentaminen.
- 4) Pankkien, meriliikenteen ja suurteollisuuden organisoiminen siten että ne vastaisivat kansan etuja.
- 5) Intialle on annettava vapaus.
- 6) Kaikille siirtomaille on myönnettävä oikeus määrätä oman kohtalonsa.
- 7) Ystävyyssuhteiden aikaansaaminen Neuvostoliittoon.
- 8) Todellinen kansanhallitus saatava aikaan valvomaan työkansan etuja.
- 9) Rauhan solmiaminen ehdolla, että valloitetuille maille myönnetään täysi vapaus.

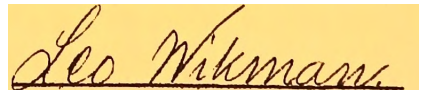
Ylläolevasta huomaa miten neuvostolainen propaganda on Englannissakin kyennyt kätkemään Neuvostoliiton etuja ajavan politiikkansa yhteiskunnallisten uudistusvaatimuksiin ja sodanväsymysilmauksien joukkoon. Toistaiseksi ei tällä propagandalla ole missään ollut huomattavampaa menestystä, mutta sodan jatkuessa on mahdollista, että se saavuttaa kannatusta sellaisissa piireissä, joissa ei haluta tai kyetä ymmärtämään neuvostolaisen propagandan keinoja ja tarkoituksia.

Ulkomaatoimiston päällikkö,

Eversti: merk. J.O.HANNULA

Toimistoupseeri,

Kapteeni:

L. Wikman.

Jakelu: D +

Jakelu D	24 kpl.	Ilm.VE	9 kpl.	PPPPr.E	2 kpl.	Kenr.Hanell	1 kpl
Pl.M.	1 "	Rv.E	7 "	RPr E	2 "	Ev.Paasonen	1 "
Tväl.5	1 "	I AKE	4 "	LE	1 "	Ev. Stewen	1 "
Ulk.2.	1 "	II AKE	6 "	Pans.PE	1 "	Sot.tsto	1 "
Sotahist.tsto	1 "	III AKE	5 "	Kad.K	1 "	Ktväl.tsto	1 "
Ulk.3.	11 "	IV AKE	5 "	Kss.K	1 "	Suomen s.at	7 "
Kotij.E	62 "	V AKE	4 9	Sis.min.		<u>Varalle</u>	<u>8 "</u>
Me VE	14 "	J Pr.E	2 "	vas.as.os.	1"		
						Yhteensä	186 kpl